2.5. Recî ve Bi'r-i Maune

Hicretin 4. yılında Adel ve Kare kabilesinden bir heyet Allahın Resulü olan Sevgili Peygamberimize gelerek kendilerinin Müslüman olduklarını belirtmişlerdir. Ardından "Ya Resulullah! İslam, kabilemiz içinde yayılmaya başladı. Ashabından bazılarını bizimle birlikte gönder de onlar bize dini iyice anlatsınlar, Kur'an okutsunlar ve İslam'ı öğretsinler" diye istekte bulunmuşlardır.

Hz. Peygamber (S.A.V) de onların isteklerini kabul etmiş ve sayıları altı ile on arasında değişen bir heyeti onlara İslamı öğretmeleri için göndermiştir. Bunlar Mekke ile Asfan arasında Huzeyl kabilesine ait bir kuyunun başına vardıklarında Rec'i denilen mevkide pusuya düşürüldüler ve ihanete uğradılar. Müslümanlar kendilerinden oldukça kalabalık olan insanlara karşılık vermedi ve hepsi şehit oldu.[25]

Hz. Peygamber (s.a.v) bu olaydan iki yıl sonra Lihyanoğullan'nı cezalandırmak için bir sefer düzenledi. Benî Lihyan Gazvesi adı verilen bu seferi önceden haber alan kabile mensupları dağlara çekildiler. Onların topraklarında iki gün kalan Resul-i Ekrem Medine'ye döndü.

Yine aynı yılda Amir b. Sa'saa kabilesi reisi Ebu Berâ Amir b. Malik Peygamberimizi ziyaret etmiş, İslam hakkında bilgiler edinmişti. Müslüman olmamasına rağmen Resulullah Efendimizden kabilesine İslam'ı anlatacak bazı kimseleri göndermesini istemişti. Resulullah Efendimiz Rec'i olayından çekindiği için bu sefer daha dikkatli davranarak gönderilecek davetçilerin hayatlarından endişelendiği için Ebu Berâ'dan bu yöndeki endişesini gidermesini istemişti.

Yetmiş civarında sahabenin katledildiği Bi'ri Maûne denilen bölge.

25. İbn Sa'd, Kitabü't-Tabakat, C 2, s. 55.

Ebu Berâ, bunun üzerine onlara güvenliklerini garanti etti. Ebu Berâ'nın kabilesinin içindeki nüfuzuna güvendiği için Hz. Peygamber, sayıları kırk ile yetmiş arasında olduğu belirtilen, çoğu Ensar'dan olan ve Kur'ân'ı iyi bilen, ashab-ı suffe halkından davetçiler gönderdi. Bunlar, Benû Âmir sınırları içerisinde Bi'ri Maûne denilen yere vardıklarında yine bir ihanete uğradılar ve İslamı öğretmek için gönderilen Müslümanların hepsi şehit düştü. [26]

Hz. Peygamber (s.a.v), aynı yılda bu iki korkunç olayın meydana gelmesinden oldukça derin üzüntü duydu. Çünkü bu insanlar masum, karşı tarafın isteği üzerine gönderilmiş savunmasız insanlardı. İşte bu yüzden Resulullah Efendimizin Bi'ri Maûne olayının olduğu günün ertesi sabah namazında birinci rekâttan sonra, ikinci rekâtın rükûundan doğrulduğu zaman şöyle beddua ettiği belirtilmektedir:

"*Ey Allah'ım! Mudar kabilelerini şiddetle yok et! Ey Allah'ım! Onların yıllarını, Yusuf Peygamber'in kıtlık yılları gibi çetin yap, dünyayı başlarına dar getir! Ey Allah'ım! Lıhyan oğullarını, Adel, Kare, Zi'b, Rı'l, Zekvan ve Usayya kabilelerini sana havale ediyorum! Çünkü onlar, Allah'a ve Resulüne asi oldular. Allah'ım! Lihyan, Adel ve Kare kabilelerini sana havale ediyorum.*"[27]

Allah'ın Resulü o kadar üzülmüştü ki bu duaya beş vakit namazlarında bir ay devam etti. Arkasında bulunan cemaat de "âmin" dedi. Çünkü savaş maksadıyla değil, tamamen İslamı anlatmak maksadıyla gönderilen seçkin ve kalabalık bir irşat heyetin, hem de kendileri için can güvenliği verildiği hâlde Araplar arasında son derece önemli kabul edilen geleneklere aykırı olarak savunmasız bir şekilde öldürülmesi, Hz. Peygamber'i derinden sarmıştı.

26. İbn Sa'd, Kitabü't-Tabakat, C 2, s. 51-54.
27. Vakidi, Kitabü'l Magazi, C 1, s.350.
28. Taberî, Tarihu't-Taberi, C 2, s.564.
29. İbni Hişam, Siretü'n-Nebeviyye, C 2, s.214.